

MIKROÖKONÓMIA II.

Készült a TÁMOP-4.1.2-08/2/a/KMR-2009-0041 pályázati projekt keretében
Tartalomfejlesztés az ELTE TáTK Közgazdaságtudományi Tanszékén
az ELTE Közgazdaságtudományi Tanszék
az MTA Közgazdaságtudományi Intézet
és a Balassi Kiadó
közreműködésével

Készítette: Kőhegyi Gergely

Szakmai felelős: Kőhegyi Gergely

2011. február

MIKROÖKONÓMIA II.

5. hét

Az információ és kockázat közgazdaságtana 1. rész

Kőhegyi Gergely

A tananyagot készítette: Kőhegyi Gergely

Jack Hirshleifer, Amihai Glazer és David Hirshleifer (2009) *Mikroökönómia*. Budapest, Osiris Kiadó, ELTECON-könyvek (a továbbiakban: HGH), illetve Kertesi Gábor (szerk.) (2004) *Mikroökönómia előadásvázlatok*. <http://econ.core.hu/~kertesikertesi/kertesimikro/> (a továbbiakban: KG) felhasználásával.

Információ és bizonytalanság

- Mindeddig feltételeztük, hogy a fogyasztók tökéletesen tisztában vannak jövedelmük nagyságával és személyes preferenciáikkal, a termelők pedig minden információval rendelkeznek a termelés technológiai feltételeiről és költségeiről.
- A teljes bizonyosság modellje sok esetben jól használható, az eddigi eredményeink többsége lényegében tartható.
- Vannak azonban olyan jelenségek és léteznek olyan intézmények, amelyek megértéséhez a bizonytalanság figyelembevétele elengedhetetlen.
- Bizonytalanság hiányában nem lennének biztosítótársaságok, nem lenne szükség tanácsadókra, pereskedésre, reklámra, sőt tudományos kutatásra sem.
- A bizonytalanság további fontos következménye lehet, hogy egyes piaci szereplők másoknál több információval rendelkeznek. (Pl.: Egy ékszerész általában sokkal jobban ismeri egy eladásra kínált gyémánt értékét, mint lehetséges vevői.)
- Ha minden szereplő ugyanannyira bizonytalan valamilyen lényeges tényezőt illetően, akkor *szimmetrikus*, ha nem minden szereplő ugyanannyira bizonytalan, akkor *aszimmetrikus informáltságról*, vagy *információs struktúráról* beszélünk.

Döntés bizonytalanság mellett

Várható nyereség

Pl.: Tegyük fel, hogy egy légitársaságnak el kell döntenie, hogy útnak indítson-e egy járatot Los Angelesből Chicagóba, ám nem lehet biztos abban, hogy az időjárás alkalmas lesz-e a leszállásra a chicagói repülőtéren, amikor a gép odaér! A gépre már felszállt száz utas. Ha elindítja a járatot, és azt fogadni tudja a chicagói repülőtér, a légitársaság 40 000 dollárt nyer. Ha visszatartja, amíg jobbra nem fordul az időjárás, a menetrend felborulása miatt a nyeresége kisebb, mindössze 20 000 dollár lesz. Ha azonban a járat elindul, de hóesés miatt nem tud leszállni Chicagóban, és vissza kell térnie Los Angelesbe, majd várakozás után újra útnak kell indulnia, 30 000 dollár veszteséggel számolhat. Tegyük fel, hogy a légitársaság 25 százalékra becsüli annak a valószínűségét, hogy a chicagói repülőtér nem tudja fogadni a járatot! Hogyan döntsön a cég?

Határozzuk meg a lehetséges nyereségek várható értékét!

- várható nyereség menetrend szerinti indulás esetén = $[0, 75 \times 40000] + [0, 25 \times (-30000)] = 22500$ dollár.

- várható nyereség visszatartás esetén = 20000 dollár.

1. Definíció

Minden egyes a_1 esethez határozzuk meg a hozzá tartozó összes lehetséges $V_{i1}, V_{i2}, V_{i3}, \dots, V_{ij}, \dots, V_{iS}$ végeredmény értékét! Szorozzuk be az egyes értékeket a végeredmények bekövetkezésének $\pi_1, \pi_2, \pi_3, \dots, \pi_j, \dots, \pi_S$ valószínűségével, majd adjuk össze a szorzatokat! Így megkapjuk az adott esethez tartozó lépés várható értékét:

$$\begin{aligned} E[V(a_i)] &= \pi_1 V_{i1} + \pi_2 V_{i2} + \pi_3 V_{i3} + \dots + \pi_j V_{ij} + \dots + \pi_S V_{iS} = \\ &= \sum_{j=1}^S \pi_j V_{ij} \end{aligned}$$

2. Definíció

Végezzük el ezeket a számításokat az összes elérhető esetre, majd válasszuk ki azt, amelyiknek a legnagyobb a várható értéke, azaz a választható $a_1, a_2, a_3, \dots, a_i, \dots, a_n$ esetek közül kövessük azt, amelyhez a legmagasabb $E[V(a_i)]$ várható érték tartozik!

Pl.: Tekintsük a következő játékokat! Feldobok egy pénzt és ha fej, akkor a bal oldali, ha írás, akkor a jobb oldali összeget kapjuk. (felt.: $\pi_{fej} = \pi_{ias} = 0,5$). Ki melyiket választaná?

a_i	fej	írás
a_1	2000	2000
a_2	1000	3000
a_3	0	4000
a_4	-2000	6000

Pedig a várható érték minden esetben ugyanaz! ($E[V(a_1)] = E[V(a_2)] = E[V(a_3)] = E[V(a_4)] = 2000$)
De a szóródás (szórás, variancia, stb.) NEM ugyanaz!

$$\begin{aligned} \text{Var}[V(a_1)] &= 0 \\ \text{Var}[V(a_2)] &= 0,5(1000 - 2000)^2 + 0,5(3000 - 2000)^2 = \\ \text{Var}[V(a_3)] &= 0,5(0 - 2000)^2 + 0,5(4000 - 2000)^2 = \\ \text{Var}[V(a_4)] &= 0,5(-2000 - 2000)^2 + 0,5(6000 - 2000)^2 = \end{aligned}$$

Azaz nem ugyanannyira kockázatosak!

Várható hasznosság

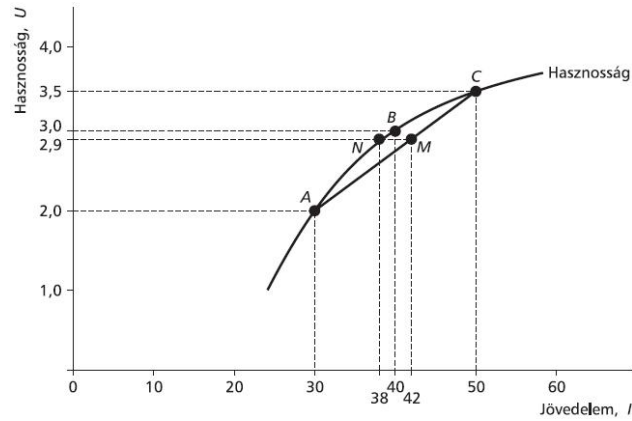
3. Definíció

Várható hasznosságon a lehetséges végeredményekhez rendelt hasznossági értékek valószínűségekkel súlyozott átlagát értjük:

$$\begin{aligned} E[U(a_i)] &\equiv \pi_1 U[V_{i1}] + \pi_2 U[V_{i2}] + \pi_3 U[V_{i3}] + \dots + \\ &\pi_j U[V_{ij}] + \dots + \pi_S U[V_{iS}] = \sum_{j=1}^S \pi_j U[V_{ij}] \end{aligned}$$

4. Definíció

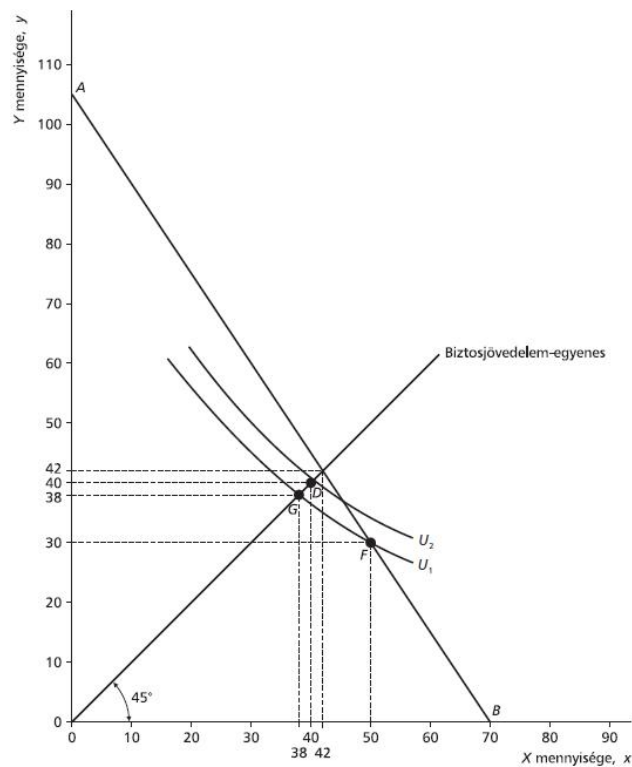
Ha a döntéshozó számára a jövedelem határhaszna csökkenő, akkor a döntéshozót kockázatkerülőnek nevezük.

Az A és C pontok a Helénnek felkínált kockázatos állás lehetséges kimeneteleit jelzik, a B pont pedig a biztos állásnak felel meg. Mivel a kedvező végeredmény valószínűsége $0,6$, a kockázatos állás várható hasznosságát az M pont jelöli, amely az A és C közötti szakaszt $6:4$ arányban osztja ketté. Mivel M a hasznossági skálán mérve B alatt helyezkedik el, Helénnek a biztonságos munkát érdemes választania. Azt a biztos jövedelmet, amely Helénnek ugyanazt a hasznosságot nyújtaná, mint a kockázatos állás, az N pont adja meg, amelynek a függőleges koordinátája megegyezik az M pontéval.

Kockázati prémium

Az AB szakasz pontjai a prosperitás és a recesszió esetén elérhető, állapotfüggő jövedelmek azon kombinációinak felelnek meg, amelyek várható értéke megegyezik azzal a jövedelemszinttel, amelyet a biztos jövedelem egyenesének D pontja jelöl. A kockázatos állásajánlatnak az AB szakasz F pontja felel meg. Az F és G pontok közötti várható pénzjövedelemben kifejezett különbség a kockázati prémium.

5. Definíció

Neumann-Morgenstern hasznossági függvény:

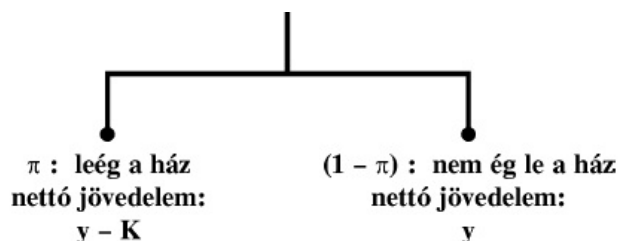
$$U(\pi_1, \pi_2, \dots, \pi_n; c_1, c_2, \dots, c_n) \doteq EU(c) = \sum_{i=1}^n \pi_i c_i,$$

ahol π_i jelöli az egyes világhállapotok bekövetkezési valószínűségeit, c_i pedig az egyes világhállapotokbeli fogyasztást ugyanannak a (típusosan összetett) jószágnak.

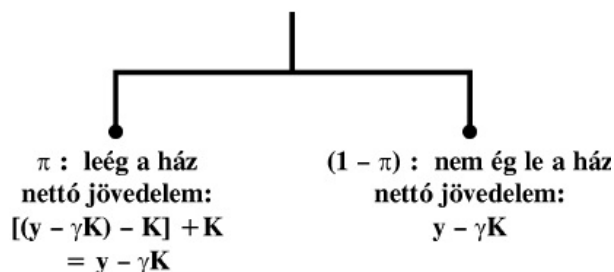
Kockázatviselés és biztosítás

- y : a ház értéke
- π : a kár bekövetkezésének valószínűsége
- K : a kár nagysága
- Két világhállapot: leég a ház (1), nem ég le a ház (2)
- γK : biztosítási díj (γ : biztosítási hányad)

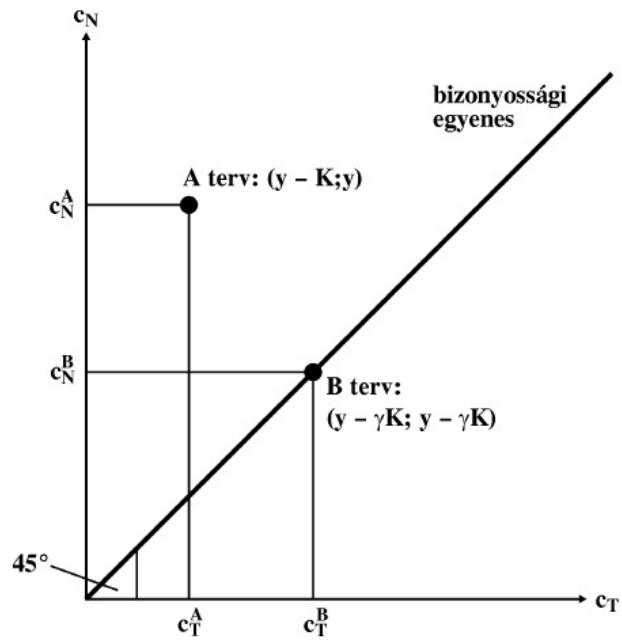
Fogyasztási lehetőségek biztosítás nélkül:

Fogyasztási lehetőségek biztosítással:

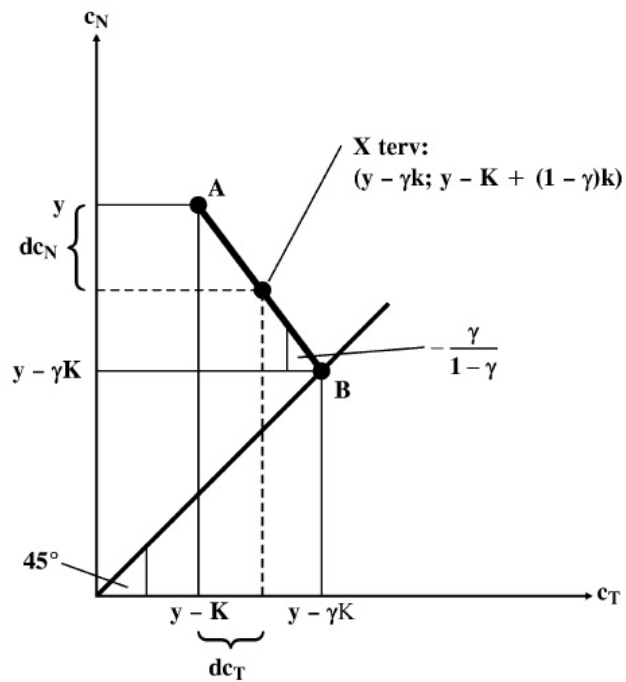

Fogyasztási terv	Világhállapot	
	Leég a ház (T)	Nem ég le a ház (N)
Nem köt biztosítást (A)	$c_T^A = y - K$	$c_N^A = y$
Biztosítást köt (B)	$c_T^B = y - \gamma K$	$c_N^B = y - \gamma K$

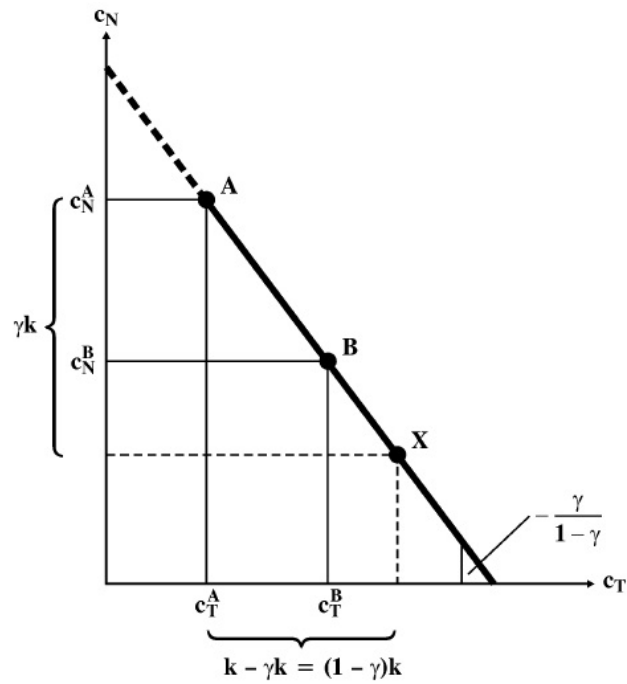

Költségvetési korlát részleges biztosítás (γk) esetén:

$$\begin{aligned} \frac{dc_N}{dc_T} &= \frac{y - (y - \gamma k)}{(y - K) - ((y - K) - \gamma k + k)} = \frac{\gamma k}{\gamma k - k} = \\ &= \frac{-\gamma}{1 - \gamma} \end{aligned}$$

Költségvetési korlát bizonytalanság mellett:

$$\gamma c_1 + (1 - \gamma)c_2 = \gamma \tilde{c}_1 + (1 - \gamma)\tilde{c}_2$$

\tilde{c}_1, \tilde{c}_2 : különböző világállapotbeli fogyasztások biztosítási lehetőségek nélkül.

Kockázatviselés és biztosítás

A fogyasztó döntési feladata bizonytalanság mellett:

- célfüggvény: $U(\pi, c_1, c_2) = EU(c) = \pi U(c_1) + (1 - \pi)U(c_2) \rightarrow \max_{c_1, c_2}$
- korlát: $\gamma c_1 + (1 - \gamma)c_2 = \gamma \tilde{c}_1 + (1 - \gamma)\tilde{c}_2$
- Lagrange-függvény:

$$L = \pi U(c_1) + (1 - \pi)U(c_2) - \lambda(\gamma c_1 + (1 - \gamma)c_2 - \gamma \tilde{c}_1 - (1 - \gamma)\tilde{c}_2)$$

- MRS-feltétel:

$$MRS = \frac{-\pi}{1 - \pi} = \frac{-\gamma}{1 - \gamma}$$

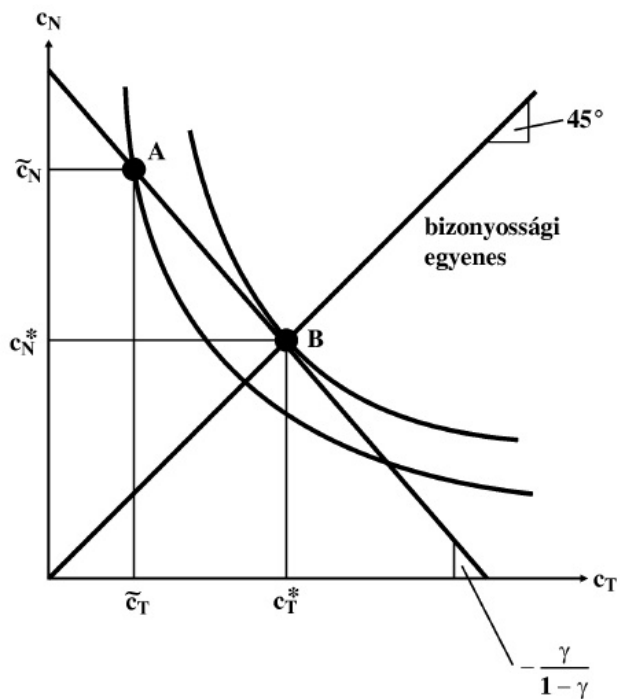
Méltányos biztosítás (tökéletes verseny a biztosítók piacán): A biztosító várható profitja zérus.

$$E\Pi = \gamma K - (\pi K + (1 - \pi)0) = 0$$

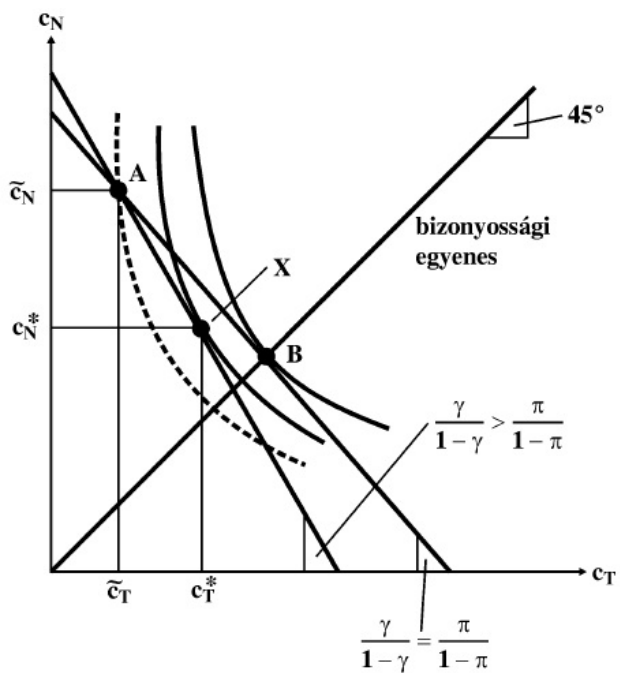
$$\gamma K = \pi K$$

$$\gamma = \pi$$

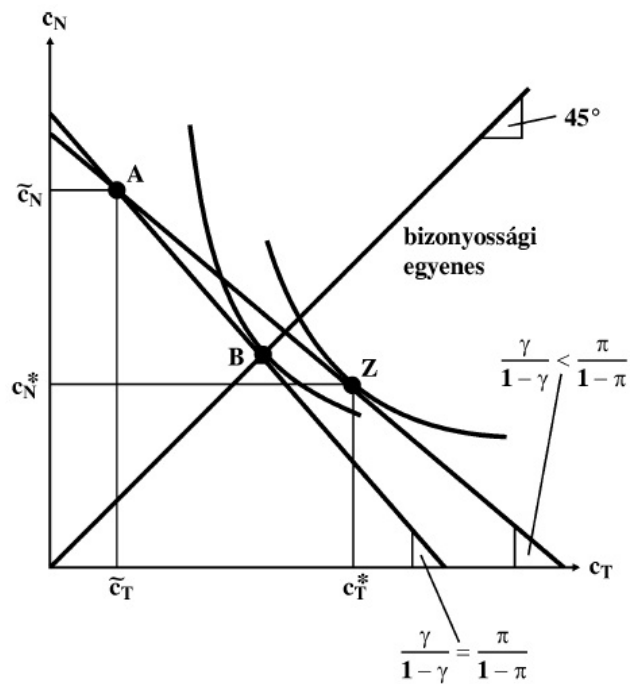
Optimum: Méltányos biztosítás ($\gamma = \pi$) esetén teljes biztosítás

Optimum: Relatív drága biztosítás ($\gamma > \pi$) esetén részleges biztosítás

Optimum: Relatív olcsó biztosítás ($\gamma < \pi$) esetén túlbiztosítás.

Pl.: János vagyona 300 000 dollár. Ennek egyharmadát egy értékes régi festménybe fektette, amely 100 000 dollárt ér. Negyven százalék az esélye, hogy idén ellopják tőle a műalkotást. Tegyük fel, hogy 40 000 dollárért olyan biztosítást vásárolhat, amely a kép ellopása esetén 100 000 dollár kártérítést fizet!

6. Definíció

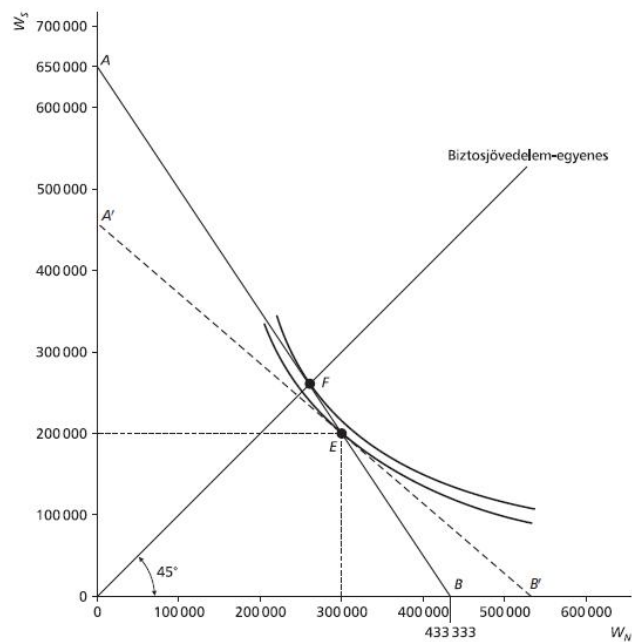
Egy fogadást (vagy biztosítást) méltányosnak nevezünk, ha a belőle származó nettó nyereség várható értéke ($E[G]$) nulla:

$$E[G] = \pi H + (1 - \pi)(-F) = 0$$

Ha egy biztosítás méltányos, akkor

$$\frac{H}{F} = \frac{1 - \pi}{\pi}$$

$$\frac{60000}{40000} = \frac{0,6}{0,4}$$

7. Definíció

Valaki akkor kockázatkerülő, ha méltányos fogadás (vagy méltányos biztosítási szerződés) ajánlata esetén, mindig előnyben részesíti a biztos jövedelem 45 fokos egyenesére történő elmozdulást.

30 dolláros vételi árat garantáló részvényopció biztos egyenértékese

Kockázatkerülés	kitettség	Jelenlegi részvényár			
		15\$	30\$	45\$	60\$
r=2	50%	2,5	12	22	32
r=2	67%	2,0	8	17	25
r=3	50%	1,8	7	13	22
r=3	67%	0,6	3	9	15

Forrás: Hirschleifer et al, 2009, 412.